

KORT GEDING

THEATER

Bijtende ironie bij Tristero

„Alles voor de tuin“ van Edward Albee door Tristero, met Carine Peeters, Peter Vandenbempt, Youri Dirckx, Bernard Van Eeghem, Hilde Wils, Diederik Peeters en Caroline Rottier. Locatieproject, Koninginnelaan 225, Laken, Brussel, donderdag 22 mei 1997. Nog tot en met zondagmiddag in het Hoeksteenprogramma van de Beursschouwburg.

MET Tristero doet modern nam het kleine theatergezelschap Tristero dit jaar een nieuwe, meer experimentele en bovendien zeer komische start.

De draak steken met maatschappelijke conventie en hypocrisie heeft hen echter altijd in het bloed gezeten. Dat bleek bijvoorbeeld uit *Vanman*, een bewerking van een stuk van Albee. Het blijkt ook nu weer uit de reprise van een ander stuk van Albee, *Alles voor de tuin*, dat afgelopen zomer in première ging en nu hernomen wordt in het „Hoeksteen“-programma van de Beursschouwburg.

We maken kennis met Jenny en Richard, een conventioneel echtpaar. Al wat zij doen (vooral om financiële redenen) laten wordt ingegeven door het brandende verlangen om hoger op de maatschappelijke ladder te staan. Een doel dat echter niet bereikt wordt door grootse prestaties, maar juist door zoveel mogelijk te lijken op andere, meer gearriveerde burgers, met lidmaatschap van een country-club, een groot huis, exclusieve opvoedingen voor de kinderen enzovoort. Een wereld waarin het ondenkbaar is dat de vrouw gaat werken, met heel wat financiële kopzorgen tot gevolg.

Tot mevrouw Toothe opduikt, en Jenny voorstelt om clandestien escort-services te verzorgen. Onverwacht komt dat aan het licht. Maar dan blijkt plots ook dat zowat alle „thuiswerkende“ moeders van de country-club deze bijverdienste voor hun rekening nemen, met instemming van hun echtgenoot. Jack, de buurman, de enige die door zijn rijkdom en non-conformisme, buiten dit benepen gedoe staat, wordt vermoord als hij de ware toedracht ontdekt.

Tristero speelt dit stuk in een kleine huiskamer in een eertijds mooi pand, met een mooie tuin, in Laken. Het verval van de buurt en de benepenheid van de locatie zijn op zich al een commentaar op het schijnbaar voorbeeldige van de „white upper middle class“-levensstijl.

De manier waarop geacteerd wordt, past bovendien bijzonder goed bij de opgeklopte, zo van tv-series gekopieerde zelfvoldaanheid en goedgemutsheid van dit stel eerzame burgers. De Tristero's acteren schetsmatig, overdreven, als cartoon-versies van de bordkartonnen acteurs op televisie.

Al zit je dan vaak hartelijk te lachen met zoveel onnozel-

heid en overdrijving, de bijtende ironie kan je niet ontgaan.

Pieter T'Jonck